

HET GESPREK

'Hoe wonen we in 2030' centrale thema van ACV-congres.

OP STAP

Hoogtechnologisch landbouwonderzoek bij ILVO.

OEKRAÏNE

Oekraïense Gentenaar Serhii zet zich in voor landgenoten.

HET WATER STAAT ONS AAN DE LIPPEN

ONVREDE BIJ DE OPENBARE SECTOR

04 Het gesprek

ACV-congres kijkt naar onze woning en de (telewerk)tijd die we er spenderen.

06 Vakbondsacties

Juni was een hete maand. Onze leden vertellen waarom ze op straat kwamen.

10 Oekraïne

Stad Gent stelt team samen om vluchtelingen op te vangen. Serhii vertelt.

13 De klant

Geert vult maandelijks de V-test in met de medewerkers van OCMW Aarschot.

14 De militant

De voor- en nadelen van werken bij De Lijn, volgens militant Jim.

19 Het cijfer

Er waren nog nooit zo veel sollicitanten bij de federale overheid als vorig jaar.

22 2 jaar later

Twee jaar telewerk: wat hebben we eruit geleerd?

20
Lid blijven na je pensioen
Welke voordelen krijg je als gepensioneerd lid van ACV Openbare Diensten?

NT | EDITIE N°54 |
COLOFON

CONCEPT & REDACTIE
The Fat Lady

COVERBEELD
Astrid De Prez

COÖRDINATIE
Dorien De Wit,
Pers & Communicatie
ACV Openbare Diensten

DRUK
Roularta Printing
www.roulartaprinting.be

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER
Jan Coolbrandt

WE BLIJVEN
WAAKZAAM.
OOK TIJDENS
DE VAKANTIE

De vakantie staat voor de deur. De zorgen worden eventjes opzij gezet om te genieten van de rust, de zon, de zee en de bergen. Voor velen ook gewoon in eigen land of achtertuin.

Maar een zorgeloze vakantie is niet voor iedereen weggelegd. Omdat een zorgeloze vakantie financieel gewoon niet haalbaar is. Of omdat het weer puzzelen wordt voor de opvang van de kinderen. Of omwille van fysieke en financiële beperkingen, bij heel wat ouderen en zieken. Zij moeten het in de zomer ook stellen met minder bezoek van hun familieleden. Voor velen staat vakantie dus gelijk aan nog meer eenzaamheid of isolement.

De batterijen mentaal opladen is voor iedereen af en toe een must. Toch moeten wij – werknemers en vakbonden – tijdens de vakantie wakker en attent blijven. Een politieke crisis hangt in de lucht. Met de vraag of de federale regering nog voor de vakantie een aantal knopen zal doorhakken: wat te doen met de stijgende inflatie en onze koopkracht, de energieprijzen, de ecologische transitie, de fiscale en pensioenhervorming ...

Na onze geslaagde acties in mei en juni wordt ondertussen naarstig voortgewerkt aan een sectoraal akkoord voor de federale ambtenaren. Kan minister De Sutter de nodige financiële garanties geven en zo de vakbonden overtuigen?

Op Vlaams niveau zijn de gesprekken voor een sectoraal akkoord voor de Vlaamse ambtenaren afgesprongen. Onze eisen moeten serieus worden genomen. Pas dan kunnen wij opnieuw aan de onderhandelingstafel zitten.

Ook de lokale en regionale besturen staan voor strategische discussies rond de ontslagregeling van statutairen en de rechtspositieregeling.

Ondertussen marcheren duizenden en duizenden werknemers in Brussel voor meer koopkracht en voor een betere sociale dialoog. Een belangrijk signaal naar alle regeringen van dit land! Ook van de overheidsvakbonden!

Jan Coolbrandt is voorzitter van ACV Openbare Diensten

Reacties kan je sturen naar de redactie via: nt@acv-csc.be

Reacties: jan.coolbrandt@acv-csc.be

‘Hoe wonen we in 2030’ is het thema van het aankomende ACV-congres

Het ACV-congres vindt plaats op 7 en 8 september in congrescentrum ICC Gent. Ilse Remy coördineert voor ACV Openbare Diensten dat congres. Een tip van de sluier: het zal er anders uitzien dan gewoonlijk.

Deze keer werkten we vooral vanuit de basis, de top legde geen thema op. Leden konden suggesties doen, getuigenissen en ideeën aanbrengen rond onderwerpen die aan bod komen tijdens het congres. Uit die inzameling kwamen zes prioritaire thema's naar voren: wonen, mobiliteit, samenleven, werken en leren, zorgen voor elkaar en de rol van de overheid in onze samenleving. Maar zes onderwerpen behandelen op één congres lukt niet dus viel de keuze uiteindelijk op één thema.

‘Hoe wonen we in 2030’ is het thema. De vraag wat wonen met vakbondswerk te maken heeft, kwam natuurlijk direct naar boven. Maar sinds de pandemie heeft onze woonsituatie ten opzichte van het werk een belangrijke positie ingenomen. Vroeger stond de bereikbaarheid van de werkplek centraal. De massale overschakeling op telewerken zorgde ervoor dat ook de woning zelf belangrijk wordt. De link met het thema ‘digitalisering’ van het congres van ACV Openbare Diensten van vorig jaar is makkelijk te leggen. We gaan het ook over andere aspecten hebben. Duurzame arbeid bijvoorbeeld, de krapte op de arbeidsmarkt, klimaatbewust wonen en werken en het recht op wonen zullen ook aan bod komen. Er zijn inmiddels heel wat mensen overtuigd van de voordelen die thuiswerk biedt, anderzijds heb je fervente telewerkers die erachter zijn gekomen dat telewerk ook niet alles is.

Het is voor de openbare sector die wij vertegenwoordigen niet altijd makkelijk om tegenover de private sectoren voldoende gewicht in de schaal te leggen op dit soort overkoepelende congressen. Deze keer is de werkwijze echter anders. Tijdens dit congres worden er geen tot op de punt en de komma uitgeschreven stellingen geamendeerd. Nu starten we met discussieteksten waar mensen uit verschillende sectoren mee aan de slag gaan om na het congres aan verder te werken. Pas nadien vormen we er standpunten over.

TEKST
Willem-Jan van Ekert

FOTOGRAFIE
Anton Coene

19 mei - Militantenactie

De actiemaand trapte af op 19 mei, met een actie van het gemeenschappelijk vakbondsfront voor meer budget om de koopkracht van het overheids-personeel te verhogen. De grootste vakbondsmobilisatie vond plaats in Brussel voor de Financietoren, aan het kabinet van federaal minister voor Ambtenarenzaken Petra De Sutter. Zij ontving een delegatie van de drie vakbonden.

Anja De Ridder, militant bij de FOD Economie, deelde er flyers uit aan de voorbijgangers. Ook op 31 mei was ze van de partij. “Ik vind het belangrijk dat mensen weten waarom we manifesteren. Ik werk sinds november 1999 bij de overheid en ik zie veel veranderingen ten nadele van overheids-personeel. Ik voer hier vandaag actie, omdat onze koopkracht lijdt onder de stijgende inflatie. Ik wil dat de overheid terug investeert in personeel en in openbare diensten en de pensioenen herwaardeert, ook de sociale dialoog moet nieuw leven ingeblazen worden. Bij de FOD Economie hebben we te weinig kantoorruimte. Door de besparingen op personeel is de werkdruk alleen maar gestegen, met nog meer uitval door ziekte en burn-out tot gevolg.”

Hoopvol is Anja niet meteen. “Op dit moment zie ik de toekomst somber in. Ik hoop dat ik tot mijn pensioen kan werken en niet bezwijk onder de hoge werkdruk. Ik geloof pas terug in een toekomst als de regering wil investeren in de overheid en werkbaar werk.”

De acties van de voorbije maand van ACV Openbare Diensten samen met de andere vakbonden zijn niet onopgemerkt voorbij gegaan. De noden zijn hoog, bij vele mensen staat het water aan de lippen. De openbare sector strijdt voor meer koopkracht, de sociale dialoog, kwaliteitsvolle jobs en een herwaardering van de pensioenen. Militanten Anja De Ridder, Philippe Stans en Mieke Vromant waren erbij.

Petra De Sutter @pdsutter · May 19

De federale overheid als werkgever moet concurrentieel blijven. We kunnen alle talenten gebruiken. Als je nieuwe mensen wil aantrekken, dan moet je hen een goed en competitief loon kunnen aanbieden. #begov

23

5

31

Petra De Sutter @pdsutter · May 19

De koopkracht van heel wat gezinnen en alleenstaanden staat fameus onder druk, zeker voor medewerkers in lagere loonschalen. De huidige situatie is niet langer houdbaar. Ik heb veel begrip voor de eisen van de overheidsvakbonden. #begov #openbardiensten

3

2

14

De belangrijkste eisen op een rijtje

Vijf acties op een maand tijd, is dat er niet wat over? Onze leden en militanten vinden duidelijk van niet, als we kijken naar het succes van onze acties. Dit zijn de belangrijkste eisen van de werknemers in de openbare sector, die hebben we nu klaar en duidelijk overgemaakt aan het beleid. Nu is het aan hen om actie te voeren!

1. Extra personeel en een menselijk re-integratie- en eindeloopbaanbeleid.
2. Extra financiële middelen om taken naar behoren te kunnen uitvoeren.
3. Stoppen met de afbouw van de ambtenarenpensioenen (overheidspersoneel moet drie jaar langer werken voor pensioen, pensioenbonus afgeschaft en de diplomabonificatie is aan het verdwijnen). We willen een herwaardering van de overheids-pensioenen, waarbij ook de contractuelen een pensioen krijgen gelijk aan dat van hun statutaire collega's.
4. Bijkomende maatregelen om de koopkracht te ondersteunen. De overheid moet zich ook engageren om – in navolging van de private sector – tweejaarlijkse loonakkoorden af te sluiten.
5. Respect op sociale overlegmomenten om binnen een redelijke termijn akkoorden af te sluiten en te respecteren
6. Het recht om onze syndicale vrijheden uit te oefenen.

Meer nieuws over onze eisen vind je op de website van ACV Openbare Diensten.

TEKST
Flore Delagaye
Eva Hugaerts

31 mei - Nationale actiedag

Op 31 mei voerden de bonden de druk op met een nationale actiedag over alle openbare diensten heen. In de verschillende openbare diensten vonden er symbolische acties plaats: er werden pamfletten uitgedeeld of actievoerders verzonden zelf een actie om hun eisen in de kijker te zetten. Ook de stakingsoproep van enkele vakbonden werd goed opgevolgd, vooral bij het openbaar vervoer, het onderwijs en lokale openbare diensten zoals crèches. Ook bij de vrt werd gestaakt. Een bewijs dat de eisen van het gemeenschappelijk vakbondsfront absoluut terecht zijn.

Naast de bezorgdheden over de dalende koopkracht, besparingen, hoge werkdruk en pensioenen, kwamen de actievoerders ook naar buiten om hun ongerustheid te uiten over de toenemende privatisering. Dat was het geval bij

Philippe Stans, ondervoorzitter van het groepscomité AZ Sint-Jan Campus Oostende. Hij voerde actie op 31 mei en op 2 juni. "Met een sensibiliseringsactie op 31 mei voor de campus Sint-Jan wilden we de bezoekers en patiënten bewust maken over wat er aan het gebeuren is met het ziekenhuis. En dat is een sluipende privatisering, waar we ons als openbaar personeel erg ongerust over maken. Campus Serruys Oostende behoort tot het fusieziekenhuis AZ Sint-Jan Brugge-Oostende. Onder impuls van burgemeester Tommelein (Open VLD) komt er nu een defusie en wil hij het Serruysziekenhuis fusioneren met AZ Damiaan. Dat heeft grote gevolgen, want wij zijn een openbaar ziekenhuis en AZ Damiaan is een privéziekenhuis. Wij worden zagezegd een publiek-private instelling, maar wij voelen aan onze kleine teen dat het een privaatrechtelijk ziekenhuis wordt. De Stad Oostende stelt alles te rooskleurig voor, wij zien de toekomst niet zo positief. Er is een enorme vrees vrees dat de werkzekerheid in het gedrang komt voor de arbeidsvoorwaarden en voor het voortbestaan van onze campus. Ondertussen kiezen medewerkers voor jobzekerheid en solliciteren ze in andere ziekenhuizen. Die leegloop verzwakt onze positie nog verder."

2 juni - Nationale non-profitmanifestatie

Op 2 juni was de Witte Woede terug van nooit helemaal weggeweest. Zo'n 6.500 zorgmedewerkers kwamen op straat om onder meer de volledige uitvoering van de sociale akkoorden te eisen. De ongerustheid is groot onder het zorgpersoneel, bij wie het water tot hoger dan aan de lippen staat.

De eisen van de betogers:

- Nooit meer terug naar besparingen in de sector.
- De sociale akkoorden moeten volledig worden uitgevoerd.
- De regeringen moeten verder investeren in zorg en welzijn.
- De werkomstandigheden moeten verbeteren en de werkdruk moet omlaag.
- Geen afbouw van openbare zorg en welzijn en een uitdrukkelijke halt aan privatisering en commercialisering.

Zorgkundige Mieke Vromant is militant voor de regio Midden en Zuid-West-Vlaanderen. Zij voerde mee actie op 31 mei en op 2 juni. "Op 2 juni zijn mijn collega's en ik op straat gekomen in Brussel. We hebben actie gevoerd omdat lonen van de laagste verdieners in de zorg veel te laag zijn, zeker voor laaggeschoolden. Daarnaast is de beloofde 6 procent loonsverhoging van Jan Jambon voor velen op een sisser uitgedraaid. Ik heb ook actie gevoerd tegen de privatisering van de openbare zorg. De dagprijzen swingen de pan uit. Als de openbare ouderenzorg in commerciële handen komt, verdwijnt de betaalbare ouderenzorg. Dat aanvaarden we niet."

Ondanks alles heeft Mieke hoop op een betere toekomst. "Maar dan moet de Vlaamse regering een serieus tandje bijsteken. We horen wel overal dat er iets aan gedaan wordt en de reactie van minister Hilde Crevits op de manifestaties van 2 juni is positief. Alleen zijn wij al jaren vragende partij. We hebben geen tijd meer om te wachten op verbetering, het is voor onze sector al lang kwart over twaalf. We hopen nu op een snelle en efficiënte uitvoering van de sociale akkoorden door de nieuwe minister van Welzijn."

"Ja, we hebben belangrijke zorgakkoorden afgesloten tijdens corona, ter compensatie van de jarenlange onderfinanciering van de sector. We zien dat de uitvoering van die akkoorden niet altijd vlot verloopt, dat heel wat personeel in de kou blijft staan en dat er heel dringend nieuwe maatregelen nodig zijn om de sector overeind te houden. We blijven druk zetten tot we resultaat boeken."

Jan Mortier, coördinator openbare zorgsector ACV Openbare Diensten

Hoe Stad Gent Oekraïense vluchtelingen helpt

De oorlog in Oekraïne overviel ons allemaal. Op een paar maanden tijd vluchtten bijna 40.000 Oekraïners naar ons land. Lokale besturen schakelden razendsnel om al die vluchtelingen zo goed mogelijk op te vangen. Stad Gent, bijvoorbeeld, stelde een gloednieuw team samen.

TEKST
Kaat De Man

FOTOGRAFIE
Thomas De Boever

Wat doen jullie exact voor de vluchtelingen?

“Onze eerste en belangrijkste taak is opvang zoeken voor vluchtelingen in gastgezinnen en die gezinnen ondersteunen. Daarnaast helpen we de vluchtelingen met de start van hun leven hier in België. Dat gaat heel breed: we vertellen hen waar ze terecht kunnen voor hun leefloon, hoe ze een bankkaart aanvragen, of we geven hen informatie over het openbaar vervoer. Omdat ik zelf ervaring heb als vluchteling weet ik aan welke informatie ze nood hebben. Het helpt ook dat ik hun taal spreek. Onlangs hilde een vrouw tranen van geluk toen ze mij Oekraïens hoorde spreken.

Natuurlijk weet ik niet het antwoord op alle vragen. Dan verwijs ik hen door naar andere diensten. De organisatie In Gent begeleidt bijvoorbeeld nieuwkomers en helpt hen in te burgeren. Zelf volgde ik er ook al infosessies. Of ik leg hen uit hoe ze bij de VDAB terecht kunnen. Met verschillende diensten werken we heel nauw samen. Hier op de tweede verdieping bijvoorbeeld zitten de maatschappelijk werkers van Kinderen Eerst, ook van OCMW Gent: zij

“Omdat ik zelf ervaring heb als vluchteling weet ik aan welke informatie ze nood hebben.”

In april 2022, een dikke maand nadat de oorlog in Oekraïne startte, riep Stad Gent een team in het leven dat zich voltijds bezig hield met vluchtelingen uit Oekraïne. Een van de werknemers is Serhii Zahorodniuk.

Serhii, jij bent zelf Oekraïens vluchteling?

“Klopt, ik kwam in België aan op 3 juni 2019, als politiek vluchteling. Mijn vrouw en ik waren lid van een mensenrechtenorganisatie op het Oekraïense schiereiland de Krim, dat sinds 2014 in Russische handen is. Maar in Rusland is de organisatie verboden. Ze komt op voor de Turks-etnische minderheidsgroep waartoe mijn vrouw behoort: de Krim-Tataren.”

Hoe ben jij op deze dienst terechtgekomen?

“Al sinds de start van de oorlog werk ik als vrijwilliger om Oekraïense vluchtelingen op te vangen. Toen ik de vacature voor deze job als sociaal consulent bij de dienst Asiel- en Vluchtelingenbeleid van Stad Gent zag, heb ik onmiddellijk mijn cv gestuurd. Dit is mijn eerste betaalde job in België. In Oekraïne werkte ik 27 jaar lang bij de overheid, waarvan de laatste zeventien jaar op de Nationale Academie voor overheidsmanagement op het kabinet van de president van Oekraïne.”

“Ik weet het antwoord niet op alle vragen. Dan verwijs ik hen door naar andere diensten.”

helpen de gezinnen met kinderen bij hun zoektocht naar een school. Die samenwerking verloopt echt heel vlot.

Al loopt het even vaak, als mijn werkdag erop zit, heel wat minder formeel. Zo kreeg ik onlangs een bericht van een vrouw die prachtige taarten maakt. Haar heb ik helpen zoeken naar hoe ze die taarten kan verkopen. En momenteel probeer ik een bekende muzikant uit de Krim een podium te geven, zodat hij ook hier muziek kan maken. Ik ben vaak heel emotioneel betrokken: mijn gsm staat vol met berichten van mensen die ik zo goed mogelijk probeer te helpen. Daardoor ben ik echt dag en nacht bezig met mijn job. Maar ik doe het heel graag: het is mijn plicht mensen te helpen, vind ik.”

Jullie helpen ook bij de zoektocht naar een gastgezin?

“Dat doen we inderdaad. Mensen kunnen zich aanmelden als gastgezin via de site van Stad Gent. Die aanmelding komt bij ons terecht, en wij bellen hen op voor een eerste screening. Daarna ga ik bij hen op bezoek en overloop ik een checklist met vragen over de woonkwaliteit. We checken ook of ze zeker bereid zijn een stuk van hun privacy op te geven. Uiteindelijk laten ze 24 uur op 24 iemand in hun woning toe, en vaak mensen die best getraumatiseerd zijn. Die psychologische last, ook voor de Belgische gezinnen, is niet te onderschatten. Intussen vangen al zo’n 250 Gentse gezinnen Oekraïense vluchtelingen op.”

Hoe matchen jullie de vluchtelingen aan een gastgezin?

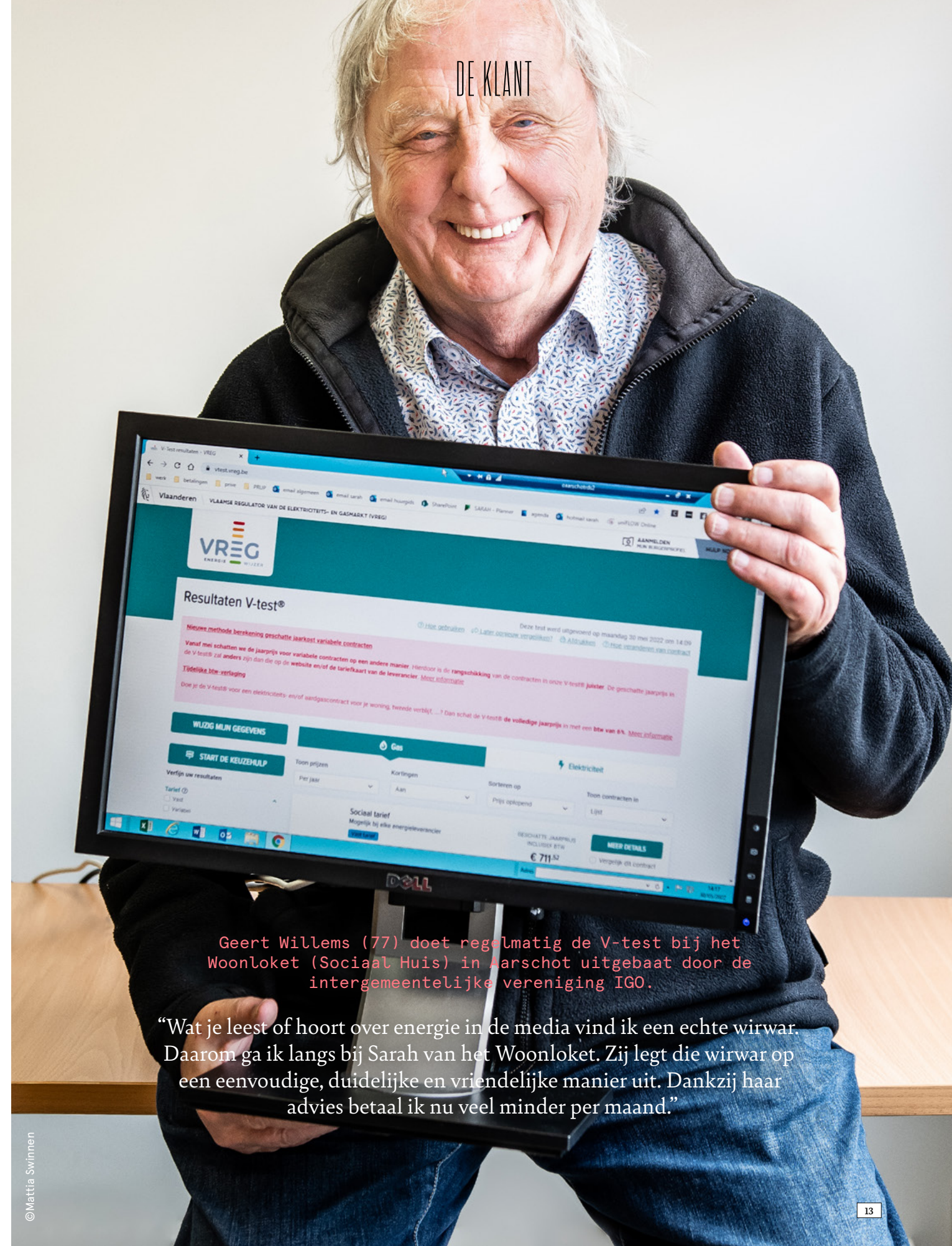
“We doen ons best om de perfecte match te vinden. Dat is niet altijd zo eenvoudig. Zo moesten we een gezin zoeken voor een vrouw met vier honden. Schattige honden, maar vind maar eens een gezin die dat ziet zitten (lacht). Maar het komt altijd goed. Soms zien we dat ze niet alleen het huishouden delen, maar ook echt samen activiteiten organiseren. Onlangs was er bijvoorbeeld een man die wafels gebakken had voor de voetbalclub van zijn gastgezin. Zulke verhalen zijn leuk om te horen.”

Begeleiden jullie hen ook tijdens het samenwonen?

“We gaan regelmatig op plaatsbezoek, en volgen zo op hoe het samenwonen verloopt. Houden ze zich goed aan de afspraken over het huishouden, bijvoorbeeld, en zijn er niet al te veel strubbelingen. Samenwonen is niet altijd vanzelfsprekend, en goede afspraken zijn daarbij belangrijk. Eten ze samen of niet, zo ja: wie kookt wanneer, wie stofzuigt enzovoort. Wij kunnen natuurlijk alleen maar dingen aanraden, zij kiezen zelf welke afspraken ze maken.”

Hoe zie jij je toekomst?

Deze job is tijdelijk: zolang de oorlog duurt. En ik hoop natuurlijk dat die snel voorbij is. Intussen blijf ik niet bij de pakken zitten: ik volg verschillende cursussen, heb al heel wat vrijwilligerswerk gedaan. Ik heb ook mijn diploma laten erkennen in België: in Oekraïne behaalde ik een doctoraat in de politieke en sociale wetenschappen. Ik hoop hier in de toekomst mijn politiek-academische carrière verder te kunnen zetten.”

Geert Willems (77) doet regelmatig de V-test bij het Woonloket (Sociaal Huis) in Aarschot uitgebaat door de intergemeentelijke vereniging IGO.

“Wat je leest of hoort over energie in de media vind ik een echte wirwar. Daarom ga ik langs bij Sarah van het Woonloket. Zij legt die wirwar op een eenvoudige, duidelijke en vriendelijke manier uit. Dankzij haar advies betaal ik nu veel minder per maand.”

“Die eerste keer dat mensen weer vooraan mochten instappen: dat was zo speciaal! Ik had dat echt gemist.”

TEKST
Kaat De Man

FOTOGRAFIE
Mattia Swinnen

Jim Vaes (33 jaar) startte zes jaar geleden als buschauffeur bij De Lijn, met als basis de stelplaats in Hasselt. Twee jaar geleden stond hij voor het eerst op de kiezerslijst van ACV Openbare Diensten, en werd hij meteen verkozen tot ondernemingsraadslid.

Ik doe mijn job enorm graag. De vrijheid die je

krijgt als buschauffeur vind ik bijvoorbeeld heel leuk. Je moet je ritten wel rijden, natuurlijk, maar tijdens mijn diensten voel ik me wel mijn eigen baas. Voor mij is het trouwens best gevarieerd: ik ben misschien tewerkgesteld in Hasselt, maar kom eigenlijk in heel Limburg. Pas op, ze vragen altijd eerst of ik dat zie zitten. Maar ik vind dat wel leuk, en doe dat met plezier.

Ook het sociale contact vind ik geweldig. Die eerste keer dat mensen weer vooraan mochten instappen: dat was zo speciaal! Ik had dat echt gemist. Mensen die goeiendag zeggen, hun gezichten weer zien glimlachen. Ik moet eerlijk zeggen dat ik wel geluk heb met mijn diensten. Op mijn bus zijn de meeste mensen heel vriendelijk.

Ik ben bij de vakbond omdat ik me graag nuttig maak en omdat ik mensen wil helpen. Voor mij is het vooral belangrijk dat iedereen gelijk behandeld wordt, én dat alles correct verloopt. Zo verzet ik mij tegen te korte pauzes tussen een late shift en een vroege shift: voldoende

nachtrust is essentieel. Wettelijk gezien moet dat trouwens minimum een pauze van 8 uur zijn.

Ook van de gesplitste diensten ben ik geen voorstander: wanneer je een vroege en late shift krijgt op dezelfde dag, met amper een paar uur pauze. Plus: op die dagen ben je dubbel zo lang onderweg naar je werk- en woonplaats, als het al de moeite is om naar huis te rijden. Het is ook moeilijk te combineren met een gezinsleven als je zowel 's ochtends als 's avonds weg bent.

Tijdens de maand juni zijn er een aantal stakingen geweest, onder andere als protest tegen die gesplitste diensten. Ook al sta ik persoonlijk niet achter elke staking, ik vind dat iedereen het recht heeft om te staken. Bij georganiseerde stakingen zijn we verplicht om 72 uur op voorhand door te geven of we mee staken. Op basis van ons antwoord geeft De Lijn een planning met gegarandeerde dienstverlening door aan de reiziger. Aanvankelijk vond ik dat geen goed idee: ze zien maar hoe ze het oplossen, dacht ik. Langs de andere kant: de passagiers mogen niet de dupe zijn. Zolang ze ons het recht op staken maar niet afpakken.”

Ruim 7.000 leden blijven ons ook na hun loopbaan elke maand steunen. Dankzij die steun kunnen we mee zorgen voor welvaartvaste pensioenen, door verhogingen bovenop de index. Ook de verhoging van het minimumpensioen hebben onze gepensioneerde leden mee mogelijk gemaakt.

WAAROM ZOU JE LID BLIJVEN NA JE PENSIONERING?

TEKST
Willem-Jan van Ekert

FOTOGRAFIE
Anton Coene

ACV Openbare Diensten zet zich in voor goede loon- en arbeidsvoorwaarden in de publieke sector. Maar ook het aanbieden van goede dienstverlening voor onze gepensioneerde leden vinden we enorm belangrijk. Ook wie met pensioen is kan dus op ons blijven rekenen. ACV Openbare Diensten is dé pleitbezorger van de pensioenen en belangen van het overheidspersoneel. Als lid blijf je ons steunen en blijf je solidair met je collega's, gepensioneerd of niet. Wie lid blijft, geniet ook van onze ledenvoordelen. Zo blijf je op de hoogte via dit magazine en onze nieuwsbrieven. Je kan bovendien deelnemen aan vergaderingen, je betaalt een verminderde bijdrage én je hebt recht op onze pensioenpremie. Wie ook lid bleven, zijn Rachelle Nickmans en Jan Van Bogaert.

Rachelle

Rachelle Nickmans heeft heel haar carrière gewerkt bij FOD Financiën. “Ik ben al vijftig jaar lid van ACV Openbare Diensten. Als pas afgestudeerde werd ik meteen ACV-vakbonds lid. Vooral omdat ze me konden helpen bij alle administratie. Toen ik een jaar later bij de overheid startte, ben ik overgestapt naar de Christelijke Centrale van de Openbare Diensten (CCOD), de vroegere benaming van ACV Openbare Diensten. De vakbond was toen de enige die je kon helpen.”

Vijftig jaar geleden was de situatie compleet anders, maar ook vandaag is lid worden belangrijk, aldus Rachelle. “Al was het maar uit solidariteit. Bovendien weet je dan dat er altijd iemand achter jou staat die weet wat volgens de wet wel en niet kan, iemand waar je op kunt terugvallen als je in de penarie zit. Je hebt slechts een ‘statuut’ bij de overheid en de vakbond is de enige weg voor behoud en verbetering van je situatie.

Rachelle is nog altijd lid. “Je kan, ook nu nog, altijd iets tegenkomen waarbij een lidmaatschap je kan helpen. Als gepensioneerde kan je ook niet bij zoveel andere instanties terecht voor je belangenverdediging.”

Veel zien veranderen

“Ik heb ongelooflijk veel zien veranderen tijdens mijn loopbaan. Vooral op het gebied van informatica. Ik deed de boekhouding op het ontvangkantoor, elke betaling die binnenkwam moest ik manueel in de dossiers invoeren. Ik heb heel die automatisering van nabij meegemaakt, het was een totale ommekeer op het vlak van werkinhoud. Wat verloning betreft: ik begon in 1972 met 9.000 BF in de maand, een goede 200 euro. Daar kon je in de tijd niet veel mee doen, langs de andere kant hadden we toen niet zoveel nodig. Nu zijn de lonen flink gestegen en zijn ze in de openbare sector gelijkaardig geworden met de privésector. Dat was vroeger niet zo, daarom lagen onze pensioenen in die tijd hoger. Het overheidspensioen werd toen aanzien als een vorm van uitgesteld loon.”

Jan

Militair Jan Van Bogaert ging drie jaar geleden na 40 jaar dienst bij Defensie met pensioen. “Waarom ik lid werd van ACV Openbare Diensten? In 1979 ging ik in het leger en ik voelde me van dag één betrokken bij het welzijn van de militairen. Ik kon namelijk niet goed tegen onrecht dat anderen werd aangedaan omdat ze minder kennis van bepaalde zaken hadden. Voor individuele problemen zijn er in het leger bepaalde functies die daarbij zouden moeten helpen. Dit gebeurde in het verleden niet altijd, wat vakbonden in het leger noodzakelijk maakte.”

Ook aan collectieve problemen werden in die tijd geen of zeer weinig aandacht besteed, herinnert Jan zich nog. “In 1992 werd ik lid van ACV Openbare Diensten. In die periode werd de vakbond oogluikend toegelaten. De syndicale wet was al in 1974 goedgekeurd maar er waren nog steeds geen uitvoeringsbesluiten. Dat werd telkens op de lange baan geschoven waardoor we in een grijze zone zaten.”

Kennis doorgeven

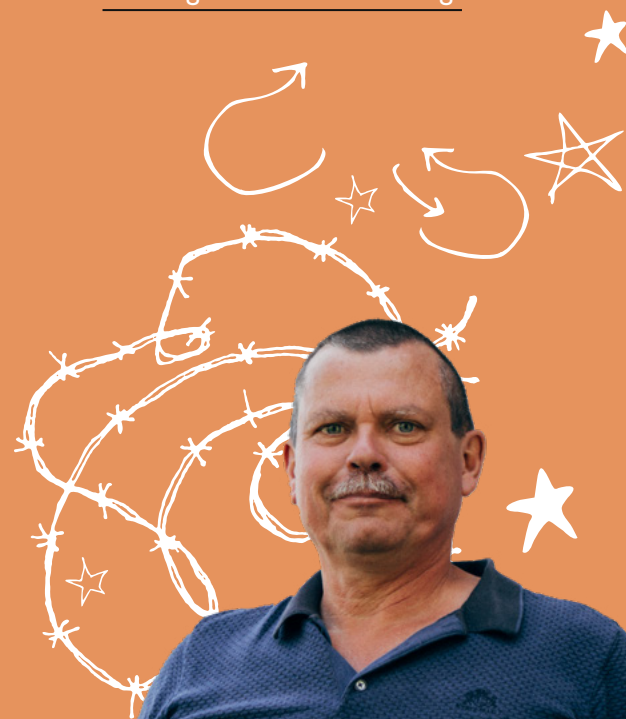
“Ik raad het iedereen aan om lid te blijven na de pensionering. Vooral vanwege de ondersteuning. Want het is niet omdat je met pensioen gaat, dat je die niet meer nodig zou hebben. Maar ik vind dat je ook lid moet blijven uit solidariteit voor degenen die werken. Het is niet de bedoeling dat vakbondswerk een processie van Echternach wordt.”

Een lang gevecht

“Nu is de militaire overheid verplicht om in overleg te gaan met de vakbonden. En er komt, na jarenlange discussies, eindelijk een loonsverhoging voor iedereen. Dankzij de vakbonden. Ook de werkomstandigheden zijn opmerkelijk verbeterd. Als je vroeger iets zei over de plek waar je moest slapen, dan mocht je buiten in een tentje liggen. Jarenlang werd er in het Klein Kasteeltje gerekruteerd en sliepen de mensen op zolder. Toen het een asielcentrum werd, was dat plots een mensonwaardig verblijf. Dat gaf je het gevoel als soldaat een tweederangsburger te zijn. Het is een lang gevecht voor ons geweest.”

“Ik raad het iedereen aan om lid te blijven na de pensionering, vooral vanwege de ondersteuning.”

104.163

Zoveel kandidaten solliciteerden voor een job bij de federale overheid in 2021. Ondanks de krappe arbeidsmarkt waren er nog nooit zoveel kandidaten sinds 2017. De overheid blijft dus een aantrekkelijke werkgever. Waar ligt dat aan?

Maatschappelijke meerwaarde

Ben Smeets, directeur-generaal Rekrutering en Ontwikkeling bij de FOD Beleid en Ondersteuning: “Op jobbeurzen horen we steevast dat de maatschappelijke meerwaarde van de job hét argument is om te solliciteren. Dat zien we ook in de cijfers. Callcenter agents, traditioneel een knelpuntberoep, geraken vlot ingevuld voor de dienst 101/112. Daarnaast trekken ook de jobinhoud en de werkzekerheid aan.”

Snelle en performante rekrutering

Om kandidaten snel uitsluitel te geven, werd werk gemaakt van een snellere doorlooptijd. Die bedraagt nu 44 dagen, omdat meerdere kandidaten nu tegelijk getest kunnen worden tijdens de selectie. Petra De Sutter, minister van Ambtenarenzaken: “Om te bouwen aan de federale overheid van morgen is divers talent nodig. Zoveel mogelijk mensen en zo’n divers mogelijk publiek aanspreken, dat is onze doelstelling. Om op tijd de juiste medewerker op de juiste

plek te krijgen, hebben we een snelle en performante rekrutering nodig. Daarom werken we aan het verkorten van de selectieprocedures bij de federale overheid, en zetten we ook post corona in op het digitaal afleggen van generieke testen.”

Opvallende trends

De vacatures voor calltalker bij de noodcentrales en voor dossier-beheerder trokken de meeste kandidaten aan. Er werden in 2021 ook 45 selecties voor management-functies afgerond, waarbij opviel dat twee derde van de kandidaten mannen waren. De slaagcijfers bij vrouwelijke kandidaten lagen wel hoger, omdat zij zich doorgaans beter voorbereiden op een selectie voor zo’n functie en ze pas solliciteren als ze zeker zijn dat ze beantwoorden aan het gevraagde profiel. Daarnaast neemt de interne mobiliteit toe met meer aanvragen om binnen de overheid of organisatie van job te veranderen. Tot slot stijgt het aantal kandidaten met een migratieachtergrond jaar na jaar.

OP STAP ...

Elke maand trekken we door Vlaanderen, op zoek naar opvallende verhalen in de publieke sector.

VANDAAG: ILVO (Instituut voor Landbouw-, Visserij- en Voedingsonderzoek) van de Vlaamse overheid in Merelbeke

Zo hoogtechnologisch ziet het heden én de toekomst van boeren eruit

MERELBEKE

TEKST
Nathalie De Bisschop

FOTOGRAFIE
Anton Coene

De zon brandt al terwijl we ‘s ochtends op de parking rijden van de centrale diensten van ILVO, dat ondertussen al negentig jaar bestaat. De vele groene bordjes met het logo van ILVO doen vermoeden dat een groot deel van de straat eigendom is van het onderzoekscentrum.

“Zijn jullie er klaar voor?”, vraagt Sofie Vandendriessche enthousiast. Haar stevige stapschoenen lichten al een tipje van de sluier op: het wordt een stevige wandeling. Onze tour start bij de proefvelden en de boerderij van het onderzoeksinstituut. Een prachtig uitgestrekt landschap vol gewassen en grassen. “Het is een plezier om hier elke dag te mogen werken.”

Sofie is mariene biologe van opleiding en begon vijftien jaar geleden als onderzoekster bij ILVO in Oostende. Nu werkt ze als communicatiemedewerkster in Merelbeke. “Dat lijkt misschien een grote stap, maar mijn job is diverser dan ooit. Ik zit kort op het nieuws over visserij-onderzoek, maar ik leer ook enorm veel bij over de landbouw. Ik vind het geweldig om me daarin te verdiepen.” Sofie neemt ons eerst mee naar een veld waar de grassen in vierkantjes geplant zijn. Een

dambord in het landschap, zo lijkt het wel. “Dat doen we zodat de grassen niet met elkaar mengen. Hier zoeken we naar een nieuw grasras dat minder bemesting nodig heeft, waar voldoende eiwitten in zitten voor koeien en dat beter tegen extreme weersomstandigheden kan. Om dat te onderzoeken, rijden we alle stukjes gras apart af met een speciale machine die het gras weegt en stalen afneemt voor het labo.”

De volgende stop: het atelier waar landbouwrobots worden ontwikkeld. This is where the magic happens. Voor ons staat een prototype van een robot die een tractor kan

vervangen. “Volledig door ons eigen team gemaakt. We maken dronebeelden, die we in real time doorsturen naar de software die de robot bestuurt via onze 5G-mast. De robot kan zo meteen het veld op om te zaaien, onkruid te plukken of zelfs te maaien.”

Het contrast met onze volgende stop lijkt op het eerste gezicht groot. De geur van koeienmest komt op ons af: in de afdeling ‘dier’ van ILVO neemt Sofie ons mee door de koeienstallen. “Deze stal is de thuis van zo’n honderdvijftig koeien. Hier onderzoeken we hoe we koeien houden duurzamer kunnen maken. Zo testen we of andere, lokale voeding of een ander systeem om urine en mest te scheiden de methaan- en ammoniakuitstoot kunnen verlagen. Niet alleen hier, maar in al onze afdelingen staat alles in het teken van duurzaamheid.”

Wil je zelf de sites van ILVO ontdekken?

Ga dan naar het ‘festival van weten en eten’ op 15, 16, 18 en 19 september. www.festilvo.be

voorjaar 20²⁰₂₁²¹₂₂

TWEE JAAR TELEWERK: WAT HEBBEN WE ERUIT GELEERD?

De coronapandemie heeft telewerk voorgoed veranderd. Een recordaantal mensen werkte de voorbije twee jaar grotendeels van thuis. Wat hebben we de voorbije jaren geleerd over de bestaande thuiswerkregels? Zijn werknemers voldoende beschermd? En komt het vakbondswerk onder druk te staan?

Eerst wat cijfers. Volgens Statbel steeg het aantal thuiswerkers in de openbare sector sinds 2010 gestaag tot 24 procent. In 2019 ging het al om een op drie, om een jaar later – afgezien van de lockdowns – tot net geen 46 procent te stijgen. Kijken we naar alle loontrekkenden, dan stokt het aantal thuiswerkers op 29 procent.

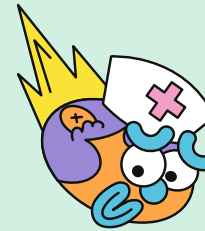

Opvallende tendens: waar één dag per week tot voor corona de norm was, stijgt dat nu naar meerdere dagen per week (cijfers september 2021). Thuiswerk stijgt sterk bij pendelaars naar Brussel, jonge werknemers en grote organisaties.

Thuiswerkers zijn vooral te vinden voor de betere werk-privébalans, kennen zichzelf een hogere productiviteit toe en missen het woon-werkverkeer absoluut niet. Maar aan die 'vrijheid' hangen ook risico's

vast. Er is minder sociaal contact tussen collega's en dus minder verbondenheid, en dat zorgt ook voor een uitdaging voor onze vakbondswerking. Werknemers hebben bovendien schrik om de balans tussen werk en vrije tijd uit het oog te verliezen. Ook extra financiële kosten horen tot de nadelen.

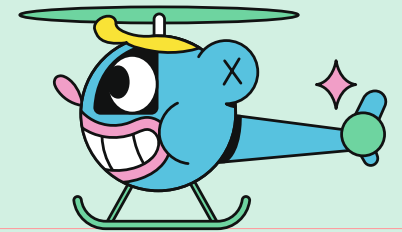
ACV Openbare Diensten werkt momenteel aan aanbevelingen om thuiswerken aangenaam te houden. In een volgende editie lees je er meer over.

VERHOOGING ATTRACTIVITEITS- PREMIE VOOR PERSONEEL VAN DE OPENBARE ZIEKENHUIZEN

Goed nieuws! ACV Openbare Diensten bereikte met de sociale partners en minister van Volksgezondheid **Frank Vandenbroucke** een akkoord om de jaarlijkse attractiviteitspremie voor het personeel van de openbare ziekenhuizen recurrent te verhogen met 400 euro bruto. Alle personeelsleden die voltijds hebben gewerkt tijdens de referentieperiode zullen dus op het einde van het jaar voor het eerst de verhoging van 400 euro krijgen. Personeelsleden die deeltijds werken krijgen een pro rata bedrag op basis van de tewerkstellingsbreuk.

© Elise Vandepancke / Meneer Heirman

Immo Somers: uw partner voor de privatisering van de zorg

De privatisering van de openbare zorg- en welzijnssector is al een tijdje in opmars. De voorbije jaren werden al enkele tientallen openbare zorg- en welzijnsvoorzieningen geprivatiseerd. Met een nieuw ontwerp van decreet wil Vlaams minister **Bart Somers** het voor de lokale besturen nog makkelijker maken om hun zorg- en welzijnsdiensten te privatiseren. Hij promoot daarmee de privatisering, zet de deur open voor commercialisering en ontmoedigt lokale besturen om nog te investeren in zorg en welzijn.

Hoog tijd om alle krachten te bundelen. Om de privatiseringsdrang aan de kaarten heeft ACV Openbare Diensten in gemeenschappelijk vakbondsfront met ACOD en VSOA een ludieke website gelanceerd. Neem een kijkje op de website www.immosomers.be!

HET CORTISOL- PENSIOENPLAN

1012101

19 mei, 31 mei, 2 juni,
20 juni, 23 juni ... We lieten
de voorbije maanden massaal
horen dat we het niet meer
pikken. De lonen kunnen
de stijging van de kosten
van het levensonderhoud niet meer
bijbenen. Van bijkomende maatregelen
om de koopkracht van werknemers
te versterken is er geen sprake.
Bovendien wordt er constant bespaard
op het aantal personeelsleden waardoor
de werkdruk voor de overgebleven
medewerkers onhoudbaar wordt. Het
levert stress op, met burn-outs en
ziekteverzuim tot gevolg.

En van stress krijg je grijze haren,
het is nu ook wetenschappelijk bewezen.
Mensen die veel stress ervaren,
worden ouder geschat dan mensen die
minder gestrest zijn. Chronische
stresspatiënten leven daadwerkelijk
zo'n twee tot drie jaar korter dan
mensen die geen stress ervaren. Het
stresshormoon cortisol zet namelijk de
cellen in ons lichaam harder aan het
werk, zodanig dat deze niet meer goed
kunnen herstellen en dus minder lang
meegaan. Biologisch gezien heet dit
verouderen.

Dus wie meer stress ervaart, zou
eerder met pensioen moeten kunnen!
Kan dit, nu het erop lijkt dat al de
massale protesten aan dovemansoren
gericht zijn, een ultiem plan zijn?
Een algemene verlaging van de
pensioenleeftijd naar 60 jaar?

